

γνωρίζει, εἰς διάσημον οἰκογένειαν, δοῦσαν καὶ αὐτοκρατορίστας εἰς Κωνσταντινούπολιν, μ' ἔβεβαιόσεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὑπῆκθη εἰς τὴν κοινὴν συνήθειαν, καὶ ὅτι δὲν εἶδε τὴν σύζυγόν του εἰμὴ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου του. Κατὰ τὴν ἡμέραν ὅμως τοῦ γάμου περιφέρουσιν αὐτὰς πολὺν καίτοι δὲ δὲν ἔχουσι νὰ διανύσωσι μακρὸν δρόμον, μολαταῦτα πολὺν χρόνον δαπανῶσι, περιπατοῦσαι βραδύτατα ἵνα μεταβῶσιν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ γαμήρου τῇ συνοδείᾳ ζουράδων, πτεριών, καὶ ἄλλων ὁργάνων, ἀτινα προηγοῦνται· Κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου καὶ τὴν πορείαν ἡ νύμφη φέρει ὑπερμεγέθη κορώναν ἐξ ἀργυρῶν δικτύων, καὶ μαργαριτῶν, ἥτις τὴν ἐνοχλεῖ ὑπερβολικὰ καὶ πολὺ τὴν πιέζει.

'Αλλ' ἡ ἕορτη δὲν θὰ εἴνε ώραία ἐὰν ἡ νύμφη δὲν εἴνε ἐψιμωταρένη ἢ μᾶλλον ἀλειμμένη εἰς μέγαν βαθύδν...»

'Ἐπίσης καὶ ὁ Wheeler μόλις μικρὰν παράγραφον ἀφιερεῖ εἰς τοὺς ἀθηναϊκοὺς γάμους.

«Οταν παρθένος τις ὑπανθρεύεται, λέγει, τὴν ὁδηγοῦσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν πλουσίων ἐστολισμένην, ἀναλόγως πρὸς τὴν περιουσίαν της καὶ τὴν οἰκογένειάν της, ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν της εἴνε τοσοῦτον φρικωδῶς ἀλειμμένον διὰ πολλῶν ζωγραφιῶν, ὥστε θὰ ἡτο δυσχερές νὰ δρίσωμεν ἐὰν αὕτη σύγκειται ἐκ σαρκὸς καὶ αἷματος, ἢ ἂν εἴνε ἄγαλμα γύψινον· ἐπιστρέψει· ἐκ τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμήρου, φοροῦσα μεγάλην κορώναν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, συνοδευομένην ὅφ' ὄλων τῶν οἰκείων καὶ τῶν στενῶν συγγενῶν της, μετὰ ζουράδων καὶ πτεριών καὶ ἄλλων ὁργάνων, ἀτινα τὴν ὁδηγοῦσι τόσον βραδέως, ὥστε μόλις δύναται πις νὰ διακρίνῃ ὅτι βαδίζει. Μόλις εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ σύζυγου της, δίπτουσι διὰ τῶν παραθύρων τραγήματα πρὸς τὸ πλήθος ὅπερ συγνωστίζεται εἰς τὴν θύραν».

‘Ωραίαν καὶ πλήρη εἰκόνα τελετῆς ἐπισήμου ἀθηναϊκού γάμου είχε ζωγραφήσει ἐν ἔτει 1812 ὁ Βύρων· καὶ ἀντίγραφον μὲν δὲν ἦλθησενά δώσῃ, ἀργιτεῖς διότι ἔτεια ποιολήψεων κοινωνιῶν καὶ θρησκευτικῶν δὲν ἔγενετο δεκτὸς ὡς παράνυμφος, ἀλλὰ ποία ἀρά γε ἡ τύχη τοῦ πρωτοτύπου;...

Δ. Γρ. Κ.

ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ ΛΕΣΣΕΨ

Θέλετε νὰ ἴδητε ἐκ τοῦ πλησίου τὸν Τιτάνα τούτον; 'Ανέλθετε εἰς τὸ τρίτον πάτωμα τῆς ἐν τῇ ὁδῷ Richepanse οἰκίας, ὑπὸ ἀρ. 9. Θὰ ἔμφανισθῇ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνὴρ μικρόσωμος, ζωηρὸς, ταγκυκίνητος. Εἴνε αὐτός. Τὸ ὑπὸ τοῦ Εύρου τῶν ωκεανῶν καὶ τοῦ Σικελοῦ τῶν ἐρήμων κεκαυμένον πρόσωπόν του φωτίζεται ὑπὸ δύο ἀστροπηρῆλων καὶ μελανῶν ὡς γαγάτης δόφικαλμῶν. Βλέπων τις τὸν μύστακα αὐτοῦ καὶ τὰς δρῦς διατηροῦντα ἔτι τὸ μέλαν χρῶμά των, ἐνῷ ἡ κόμη του ἥξετο λευκαινομένη, τὸν ἐκλαμβάνει ὡς νεαρὸν λογίκιν

τῆς γαλλικῆς φρουρᾶς. 'Ἐπὶ πολὺ ἐνόμιζον ὅτι ἐπασσε διὰ λευκούρνεως τὴν κόμην καὶ ἔσφραφε τὴν γενειάδα. Τὸ εἶπον μάλιστα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἔδιον ἐσχάτως ἔν τινι συναναστροφῇ.

'Εμειδίασε, καὶ δείξας τοὺς ἐν καλῇ καταστάσει διατηρουμένους ἔτι τριάκοντα δύο δόδοντας του ἀπήντητος·

— Καὶ ἐν ἥθελον, δὲν εἶχον τὸν καιρὸν νὰ τὸ πράξω.

'Ἐν τῷ μετριώ ἐκείνῳ δωματίῳ, ἐπὶ τινος τραπέζης, ἐσχεδιάσθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς τομῆς τοῦ Σουέζ. 'Εκεὶ ἥρχοντο καὶ ἔρχονται, μηχανικοί, ἐργολάθοι, πρύγκιπες ἔτι, καὶ τὸ μέτριον τοῦ ἐνδιαιτήματος, ἀντιτίθεται εἰς τὸ αἰώνιον μεγαλεῖον τοῦ ἐν αὐτῷ ἐπεξεργασθέντος ἔργου.

'Ἄν γίνετε δεκτὸς — ὅπερ δὲν εἴνε δύσκολον, διότι οὐδέποτε ἔξοχότης ὑπῆρξε μᾶλλον εὐπρόσιτος — μὴ ἐλπίζετε νὰ ἀπολαύσητε ἀπολύτως τῆς προσοχῆς τοῦ κ. Λεσσέψ. Μόλις ἀρχίστε τὴν συνομιλίαν, καὶ ἵδου αἱ θύραι ἀνοιγόμεναι καὶ νέφος — τί λέγω; — χείμαρρος παιδίων θὰ πλημμυρήσῃ τοὺς πόδας σας. Θὰ ἐνθυμηθῆτε ἀκουσίως τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ τουρκικοῦ σχολείου, μίκην ἐκ τῶν ώραιωτέρων σελίδων τοῦ Decamps. 'Ο καθηρώς ἀνατολικὸς τύπος τῶν παιδίων θὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀπάτην. Θὰ ἀντηχήσωσι μετ' οὐ πολὺ φωναὶ ἐλκωφωτικαὶ. Δύο τροφοὶ θὰ εἰσέλθωσι φέρουσαι δύο μιωρὰ εἰς τὰς ἀγκάλας των, καὶ τὸ πλήθος τοῦτο τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων κληρονόμων θὰ καλῶσι μπαμπά, τὸν δυνάμενον νὰ εἴνε πρόπτηπός των! Αὐτὸς δὲ ἥρευος θὰ ἔξακολουθήσῃ τὴν φράσιν, θίν εἴχεν ἀρχίσει, καὶ θὰ φωνῇ ἐκπληττόμενος διὰ τὴν ἐνόχλησιν, θίν θὰ σᾶς παράσχουσιν οἱ μικροί θορυβοποιοί ἐκεῖνοι, κρυπτόμενοι σπιτιθέμενοι ἐπίπλων, ἀνατρέποντες τὰς τραπέζας, ἐπισείσιτες δάκρυδος, καὶ τύπτοντες ἀλλήλους διὰ τῶν ἀλεξιθροχίων.—Πάντα τὰ παιδία ταῦτα εἴνε γυμνόποδα, ὅσον καὶ ἀν εἴνε τὸ ψυχὸς, — καὶ οὖς οὐδέποτε βήχουσιν, οὐδέποτε ἔχουσι συνάγγην... ἔχουσι τὴν ῥίνα ξηράν ώς τὴν ἐκ τοῦ στελέχους τῶν δένδρων ἔξαγομένην ἵσκαν. 'Η κυρία Λεσσέψ διεμαρτυρήθη ἐπὶ μακρὸν κατὰ τοῦ ἄγαν σπαρτιατικοῦ τούτου συστήματος· ἀλλ' ὁ σύζυγός της ἐπέμεινε.

Μεθ' ολας τὰς ἐνασχολήσεις καὶ τὰ σχέδιά του ὁ κ. Λεσσέψ φροντίζει μεγάλως περὶ τῶν νεοσσῶν του. 'Ἐν τῶν μικρῶν τούτων — ὃν τὸ πρῶτον εἴνε πενταετές — εἴχεν ἐσχάτως εἰς τὴν ἄκρων τοῦ δακτύλου μικρὸν σπυρίον, ὅπερ ὠριμάστην ἔδει ν' ἀνοιγῇ διὰ κεντήματος βελόνης. 'Ο κ. Λεσσέψ ὠπλίσθη διὰ φλεβοτόμου. 'Η σύζυγός του παροῦσα ἐφοβεῖτο μήπως στερείται τῆς ἀπαντουμένης ἀσφαλείας τῆς γειρός.

— Καὶ πῶς! — εἶπεν ὁ αὐτοσχέδιος χειρουργὸς — φοβεῖται; 'Αφοῦ ἔκοψε τὸν ἴσθμον τοῦ Σουέζ, θὰ εἰπορέστω νὰ κόψω καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο ἔξογκωμα!

*

* * * Η ἐπίμονος νεότης τοῦ κ. Λεσσέψ ἀποτελεῖ ταύτοχρόνως τὴν χρονὸν καὶ τὴν λύπην τῶν οἰκείων του, οὓς καταπονεῖ. Οὐδέποτε ἐκδρομὴ μένει ἄνευ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πόσας ἐλα τοῦ καμάτου ἀσθενείας δὲν ἔχει ἐπὶ τῆς συνειδήσεως! Κατὰ τὰς σπανίας διακοπὰς, ἃς ποιεῖται, τρέχει εἰς τὸν πύργον του τῆς Chenaie, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Indre, καὶ τότε αἱ ἑορταὶ διαδέχονται ἀπαύστως ἀλλήλας. Οἱ προσκεκλημένοι του ἀποκάμυνοντες ζητοῦσιν ἐπὶ τέλους χάριν. Ἀπὸ πρώτης ὁ ἀκάματος οἰκοδεσπότης, φυστᾶ τὸ κέρας, ἢ κρούει τοὺς κώδωνας, προσκαλῶν τοὺς παρέκκυτῷ νὰ θηρεύσωσι καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν, ἢ νὰ τρέχωσιν εἰς τὰς ὁδοὺς κατόπιν του. Τὴν δὲ ἑσπέραν — ὅπως ἀγαπανθῶσι — προσκαλεῖ αὐτοὺς εἰς τὸν χορὸν, διὸ ἐν ἀγνοίᾳ των διωργάνωσεν. "Ἀλλοτε, ὅταν νομίζωσιν ὅτι εἶναι πλέον καταθεβλημένοι ἐκ τῆς ὑπερβολῆς ταύτης τῶν κόπων, βλέπουσιν αὐτὸν αἴφνης ἐσφιγμένον, κομβωμένον, φέροντα πτερυνιστήρας, καὶ ἵππεύοντα ἵππον, διὸ αὐτὸς ἐξελέξατο πείσμονα καὶ ἀτίθασσον... .

Μία ἀνάμυνησις ἔτι τοῦ προκειμένου:

"Οτε μετέβη τὸ πρῶτον εἰς Αἴγυπτον πρὸς τοπικὰς ἐρεύνας, ἥμέλησε νὰ προσελκύσῃ τὸν ἀντιβασιλέα εἰς τὴν ἰδέαν του. Θὰ ἐπετύγχανε διάμεσως, ἀν μὴ εἰχειν ἐναντίους τοὺς συμβούλους τοῦ ἡγεμόνος, Αἴγυπτίους ἀξιωματικοὺς, ὃν τὸ πνεῦμα ἀναισθητοῦν εἰς τὰς ἀληθεῖς ἴδεις τῆς προόδου δὲν ἔνοιε ἀρκούντως τὴν σπουδαιότητα τοῦ σχεδίου του. Ἡμέραν τινὰ δὲ Λεσσέψ ἵππεύσας μαζύρον καὶ ὑπερβολῶν ἵππον ἔτρεξεν ἀπὸ ῥυτῆρος εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ ἀντιβασιλέως. Οἱ στρατηγοὶ ἦσαν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὰ σύνορα, χωριζόμενα ἀπὸ τῆς ἐρήμου διὰ λιθίνου τείχους, ψύχους δύο μέτρων. Οἱ ἵππεὺς, δι' ἀσφαλοῦς καὶ στιθαρᾶς χειρὸς, ὠθίσας τὸν ἵππον, ἐπῆδησε τὸ τείχος, ὥστε ἐξετέλει παιδιάν.

— Ο πηδήσας τόσῳ εὐχερῶς τὸ τείχος ἔχει τὴν σοφίαν μετ' αὐτοῦ, εἶπεν ἀποφθεγματικῶς διγεροντότερος τῶν στρατηγῶν.

Οὕτως δὲ ἡρως ἡμῶν ἐκέρδησε τὴν εὔνοιαν τῶν πρότερον ἐναντίων του. Τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἑπέστραν, ἢ συμπάθειά των μετεβλήθη εἰς φίλιαν. Ἀετὸς ἵππατο διακόσια περίπου μέτρων ὑπὲρ τὰς κεφαλάς των. Ο κ. Λεσσέψ ἔλαβε πυροβόλον πεπληρωμένον διὰ σφαίρας ἐπυροβόλησε, καὶ τὸ πτηνὸν ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας του.

— Απὸ πόσον μικρᾶς αἰτίας ἐξαρτῶνται ἐνίστε τὰ γεγονότα! — "Ανευ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ἀετοῦ δὲ τοῦ τοῦ σουεζέους ἰσθμοῦ θὰ ἦτο ἵσως ἔτι ὑπόθεσις.

— Ο κ. Λεσσέψ μειδιᾷ ἀναφέρων τὸ γεγονός του· τοῦ. Ενθουσιάζει πρὸ πάντων ἐνθυμούμενος τὰς νομίζουμένας ἀκατανικήτους δυσχερείας, ἃς μέχρι τοῦ 1870 ἀπήντα ἐξυπνῶν καθ' ἐκάστην πρωτίν, ἐπὶ ὅλα εἴκοσιν ἔτη. Διότι ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ὁ μέ-

γας ἀνὴρ οὐδὲπὶ μικρὸν διστάσας, ἐδέησε νὰ βαδίσῃ πρὸς κατάκτησιν τοῦ ποιμουλένου, περιφρονῶν τὰς ἀντιρρήσεις τῶν σκεπτικῶν.

Χάριν τῆς εὐπροσηγορίας καὶ ὑπερβολικῆς προσηνείας του, εἰχειν ἀποκτήσει πολλοὺς φίλους ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Αἰγύπτῳ, διε τοῦ προξενεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας. Φίλος τις τοῦ κ. Λεσσέψ, δ. κ. Βερτώ, διηγήθη γεγονός τι ὅπερ ἀποδεικνύει πόσον εἶναι ὡφέλιμον νὰ ὑποχρεώνῃ τις τοὺς ἀνθρώπους, καὶ μάλιστα ὅταν οἱ ἀνθρώποι οὗτοι εἶναι προωρισμένοι νὰ βασιλεύσωσι.

Ο Μωχαμέτ Σαΐδ ἦτο παιδίον. Ο παιδαγωγὸς αὐτοῦ Καίνιγ Βένης ὑπέβαλλε κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς λεπτομερεῖς ἐλέγχους τῶν σπουδῶν τοῦ μαθητοῦ του. Ο πατήρ αὐτοῦ Μεχμέτ Ἀλῆς, γινώσκων κάλλιον τοὺς ἀριθμοὺς ἢ τάγραμματα, εἶπε ποτε εἰς τὸν Καίνιγ Βένην: «Σὲ ἀπαλλάττω ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόπον τῶν ἐλέγχων. Περιμοίσθητι εἰς τὸ ἔζης νὰ μοῦ σημειώνῃς τὸ έάρος τοῦ μοῦ μου». Ή διαταγὴ αὐτῇ ἐξετελέσθη κατὰ γράμματα. «Οταν ἔβλεπε τὸν μοῦ του παχυνόμενον, δὲ Μεχμέτ Ἀλῆς τῷ ἔλεγε: «— Παχαίνεις, λοιπὸν δὲν ἐργάζεσαι». Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ τούτου συλλογισμοῦ στηριζόμενος ἐτιμώρει αὐτὸν αὐτοτρόπως.

Τοῦτο ἦτο ἀνυπόφορον διὰ παιδίον. ὅπερ φύσει ἔκλινεν εἰς τὴν παχυσαρκίαν. Ο Σαΐδ κατέφευγε τότε εἰς τὸ γαλλικὸν προξενεῖον, καὶ δ. κ. Λεσσέψ ἐμεσολάβει ἐπικαλούμενος τὴν πατρικὴν ἐπιείκειαν ἀλλ' ὁ πασσᾶς ἔμενεν ἀκαμπτος.

Βρυνθεὶς τὰς τοιαύτας μεσολαβήσεις ὁ συμπαθής πρόξενος κατέφυγεν εἰς ἀλλο μέσον. Καὶ ἑκάστην λαμβάνων μεθ' ἑκατοῦ τὸν Σαΐδ ἐξετέλουν ἔφιπποι μακρὰς ἐκδρομὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Χάρις εἰς τὴν κοπικαστικὴν ταύτην ἀσκησιν, ὁ Σαΐδ καθίστατο ἴσχυντερος καὶ ἀπέφευγε πολλοὺς ῥεδίσμούς.

Ο πρίγκιψι ἐνθυμεῖτο τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν, καὶ ὅτι γενόμενος ἀντιβασιλεὺς εἶδε τὸν ἀλλοτε προστάτην του, ἀγέμνησεν αὐτῷ τὴν γενναίαν ἐκείνην διακαγωγήν του προσθέσας:

— Σοὶ ἐπιτρέπω οὐ μόνον νὰ ἀρχίσῃς τὰς ἐργασίας σου ἐν τῷ Κράτει μου, ἀλλὰ καὶ νὰ μετέγγραψης δι' οἰονδήποτε ποσὸν θέλεις ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν μετόχων τῆς ἐπιχειρήσεώς σου.

* * *

Μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν τῆς διώρυγος ἐγκατείων, δ. κ. Λεσσέψ ἡναγκάζετο ν' ἀναπτύσσῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ζέσιν, διλην αὐτοῦ τὴν ἐνεργητικότητα. Τὴν προτεραίαν τῶν ἐγκατείων πλοιοῖν θυμισθὲν φράσσει τὸ στόμιον τῆς διώρυγος. Πυρκαϊά ἐκρήγνυται μικρὸν ἀπωτέρω. Ἐπὶ τέλους δὲ μητρικοὶ ἀναγγέλλουσιν αὐτῷ ὅτι εἴκοσι λευγῶν ἀπόστασιν βράχος, μέγας ὡς τὸ Πάνθεον, κρημνοὶ οἵτις εἰς τῆς ὅχθης ἐν τῇ διώρυγι ἔφραξεν αὐτὴν δόλοτελῶς.

Πάντες ἱκετεύουσι τὸν Λεσσέψ ν' ἀναβάλῃ τὴν ἑορτήν.

— "Οχι, απολύτως οχι! άπήντησε. Πάντα ταῦτα θὰ διορθωθοῦσι, πρέπει νὰ διορθωθοῦσι!..

Εἶτα δὲ προσέθυκε λίγην ἡσύχως :

— "Εχετε δυναμίτιδα, ὅπως ἀνατινάξετε εἰς τὸν ἄξεια τὸ βυθισθέν πλαϊον·—ῦδωρ, ὅπως σεύσητε τὴν πυρκαϊάν·—χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἐργατῶν ὅπως ἀνεγείρετε τὸν πεσόντα βράχον. Τί θέλετε περισσότερον;

Αλλὰ πλαϊον καὶ βράχος ἀνθίσταντο. Ή πυρκαϊά, ήτις εἴγενεν ἐκραγῆσσεν τινι νεωρίῳ, ήτο σπουδαιοτέρω ἢ σον ὑπελαμβάνετο. Διθρέυποροι ὠμολόγησαν τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ὅτι εἴχον κρύψει βραέλικα πυρίτιδος ὑπὸ τὸ πυράπηγμα. Ἐπαπειλεῖτο ἔκρηξις δυναμένη νὰ καταστρέψῃ τὴν πόλιν καὶ νὰ πληρώσῃ συντριψμάτων τὸν διώρυγα!

Φαντάσθητε, μᾶς ἔλεγεν αὐτὸς ὁ Λεσσέψ, ὅτι τὴν πρώτην αὐτὴν τῶν ἐγκαίνιων ἡγεόδουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρὸς καθαρισμὸν τοῦ στομίου ἐργασιῶν. "Οτε ὁ Ἀετός, οὖν ἐπέβινεν ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία, προσήγγιζεν εἰς τὴν διώρυγα, ἡγεόδουν ἀν τὸ στόμιον ἦτο ἐλεύθερον, καὶ ἥμην ἀνήσυχος. Τὸ ἐλάχιστον κώλυμα θὰ ἐδικαίου τοὺς ἐχθρούς μου, οὔτινες θὰ ἐκραύγαζον βεβαίως: «εἴχουμεν δίκαιον ἴσχυρον» διέπειντο τὸ σχέδιον τοῦτο ἦτο σχέδιον παράφρωνος! Πλὴν τούτου, πρίγκιπες καὶ πριγκίπισσαι ἐλθόντες ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τῆς ὑφῆλιου, ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν Ἔορτὴν... δοποία ἀπογοήτευσις δι' αὐτούς!...

Εἴχον συμφωνήσει μεθ' ἑνὸς ταχυδρόμου, ὅπως ἐπιβάτες μικροῦ τινος αἰγυπτιακοῦ ἀγγελιοφρόνου ἐλθῇ εἰς συνάντησιν τοῦ στόλου, καὶ ὅθιος ἐπὶ τῆς πρώτης ἵσταμενος νὰ ἐκτείνῃ σταυροειδῶς τοὺς βραχίονας, δηλῶν μοι διὰ τούτου ὅτι ἡ διώρυξ ἦτο ἐλεύθερα. Ἐπὶ τῆς σκοπιάς τοῦ Ἀετοῦ ἵσταμενος ἐξηρεύνων τὸ διάστημα. Ή ταχύτης τοῦ πλοίου μὲ ἀνησύχει, διότι οὐδὲν ἔφαίνετο. Ἐπὶ τέλους ἵστος τις ἐφάνη εἰς τὸν δρίζοντα. Ο ἀγγελιοφρόνος ἤρχετο. Προσήγγιζε. Παρετήρουν διὰ τηλεσκοπείου τὴν πρώταν του. Διέκρινα τὸν ἀνθρωπόν μου. Εἶχε τοὺς βραχίονας κάτω!.... ΤΑ! ἥμην λίγαν συγκεκινημένος... Καθαρίζω τὰς υἱόλους τοῦ τηλεσκοπείου, παρκτηρῶ ἐκ νέου... Βλέπω τοὺς βραχίονας ἐκείνους ἀνυψωθέντας νὰ ἐκταῦθησι σταυροειδῶς!...

Οὐδέτες ἐγίνωσκε τι—πλὴν τοῦ ἀντιβασιλέως καὶ τινων μηχανικῶν—περὶ τῶν ἐπελθόντων κωλυμάτων. Χωρὶς νὰ εἰπῶ λέξιν, κατηλθον τῆς σκοπιάς, ἔπιον ποτήριον ὑδάτος, καὶ βιρθεὶς ἐπὶ τινος σκίψιοδος ἐν τῇ γερύρᾳ τοῦ Ἀετοῦ παρεδόθην εἰς βαθύτατον ὕπνον. Μετὰ δύο ὥρας βροντῶδην οὐρρά μὲ ἀφύπνισαν.

Τὸ ἔργον μου ἐχαριστάτο διὰ μυρίων ἐπευφυμάτων.

— Σάξ ἀρύπνισαν, μοὶ εἶπεν ἡ αὐτοκράτειρα, ήτις ἐν ἀγνοίᾳ μοι εμοίστηκε παρ' ἐμοὶ,— καὶ ὅμως ἐκοιμάσθη βαθέως!

— Μεγαλειοτάτη! ἀπήντησα, ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη οὐδέποτε ἐκοιμήθην οὕτως.

* * *

Τὸ δωμάτιον τοῦ κ. Λεσσέψ πληροῦσι δῶρα καὶ ἐνθυμημάτα, ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν προσφιλῆ αὐτοῦ Αἴγυπτον, ὅπου μεταβαίνει, καὶ θέντος ἐπιστρέψει, μεθ' ὅσης εὐκολίας Παρισινὸς μεταβαίνει εἰς ἔγιον Γερμανόν. Εἰς τοὺς τοίχους κρέμανται εἰκόνες παριστῶσαι τὰς ζωγραφικὰς ὅχθας τῆς διώρυγος, θίν διάλυματα ἀπεκάλει κούφον ὅρειρον.

Αἱ τράπεζαι καὶ αἱ κονσόλαι εἰνες πλήρεις χαλκίνων ἐνθυμημάτων. Τὸ χρυσότευκτὸν ποτήριον, δὲ ἐδωρήθατο εἰς τὸν μέγαν ἄνδρα ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία τιμάται διακοσίων χιλιάδων φράγκων. Εἶνε ἔργον τοῦ χρυσοχόου Φενιέρ, ἐργασθέντος ἐν ἔτος εἰς τὰς ἐπαύλους παριστῶσας γόρδολαρ ὑποβασταζούμενην ὑπὸ Τριτώνων. Οἱ εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς διώρυγος παρευρεθέντες ἢ ἀντιπροσωπευθέντες ἡγεμόνες ἀπένειμαν τὰ μεγαλείτερά των παράσημα τῷ κ. Λεσσέψ, διτις νῦν εἰς μετὰ τῶν ἡγεμόνων εἰς τῶν μεγατιμοτέρων ἴπποτῶν. "Οποιών δὲ τιμῶν θὰ καταστῇ ἂξιος τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ τὰς δύο τῆς Ἀμερικῆς ἡπείρους διατέμνουσα διδύμη τοῦ Παναμᾶ παραδοθῇ εἰς τὴν ναυτιλίαν; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπαντᾷ αὐτὸς ἐκεῖνος:

— Οὐδὲν ἔχω πλέον νὰ ἐπιθυμήσω, καὶ οὐδενὸς θέλω νὰ ἀπολαύσω, μοὶ εἶπεν. Δὲν ἐπιθυμῶ πλούτη, διότι δὲν ἔχω αὐτῶν ἀνάγκην. Ἐν μόνον ζητῶ παρὰ τοῦ Θεοῦ· τὰ τέκνα μου νὰ αὔξησωσι καὶ νὰ εὐημερήσωσιν. Ἀρκοῦμαι ἐλπίζων διτις θὰ βαδίσωσιν ἐν τῇ ζωῇ ὑπερήφανα διὰ τὸν πατέρα των καὶ εὐρίσκοντα τὴν εὐτυχίαν των εἰς τὴν ἔξακολούθησιν τοῦ ἔργου του, διπερ εἴνε καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

* II.

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Γ'

Φοινόπωρον.—"Η συγκομιδὴ τοῦ ἀρχαρούσιου.—"Αγροτικὸν δεῖπνον.—"Εορτὴ νυκτερινή: φωταψίαι, γοροὶ καὶ ἄσματα.—Θέατρον ἐν Γούδαις.—Θεραπεία τῆς μηνιγγίτιδος διὰ γονιτσίες.—"Οπου οὐ ἀνοίξουν τὰ οὐράνια.

Δὲν ἀντηχεῖ πλέον ἀνὰ τὰ δάστη ἡ δεξύφωνος τῶν τεττίγων συναυλία, οὐδὲ τῆς τρυγόνος τὸ παρόπανον ἡδέως συγκινεῖ τὴν ψυχήν. Ἐργασοὶ καὶ βωβῆι ἀπὸ τῆς στέγης καταρρέουσιν αἱ πρότερον τόσῳ θορυβώδεις φωλεσι τῶν χελιδόνων. Οἱ ἀνευρύσκοντοι ἀσιδοὶ διερράγησαν καὶ εἰς κόνιν διελύθησαν, τὰ πτηνὰ ἔφυγον εἰς κλίσατα θερμότερα καὶ μένει ωχρά, χύμοις ἡ ὅλη φύσις διειπορεύεται συγκομιδὴν. Αἱ νύκτες γίνονται ψυχρότεραι καὶ συμπεύσονται ἀλογὸν ἡ μήρα. Καὶ αὐτοῦ τοῦ οὐράνιον ἡ ὄψις καίτοι ἀνέφελος ἔτι, ὅμως ᾧτιδιούται ἀδιοράτως. Πᾶς ἐν τῇ ὅλῃ ταύτῃ